

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-51-09

Druk nr 1851

Warszawa, 1 kwietnia 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**-o zmianie ustawy - Kodeks karny
wykonawczy wraz z projektem aktu
wykonawczego.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 73 dodaje się art. 73a w brzmieniu:

„Art. 73a. § 1. Zakłady karne mogą być monitorowane przez wewnętrzny system urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk, w tym przez system telewizji przemysłowej.

§ 2. Monitoring, zapewniający możliwość obserwowania zachowania skazanego, można stosować w szczególności w celach mieszkalnych wraz z częścią przeznaczoną do celów sanitarno-higienicznych, w łazniach, w pomieszczeniach wyznaczonych do widzeń, w miejscach zatrudnienia osadzonych, w ciągach komunikacyjnych, na placach spacerowych, a także do obserwacji terenu zakładu karnego na zewnątrz budynków, w tym linii ogrodzenia zewnętrznego.

§ 3. Monitorowany obraz lub dźwięk może być utrwalany za pomocą odpowiednich urządzeń.

§ 4. Monitorowanie i utrwalanie dźwięku nie może obejmować informacji objętych tajemnicą spowiedzi lub tajemnicą prawnie chronioną.

§ 5. Obraz z kamer systemu telewizji przemysłowej, zainstalowanych w części celi mieszkalnej przeznaczonej do celów sanitarno-higienicznych oraz w łazniach, jest przekazywany na monitory lub do urządzeń, o których mowa w § 3, w sposób uniemożliwiający ukazywanie intymnych części ciała skazanego oraz wykonywanych przez niego intymnych czynności fizjologicznych.

§ 6. Utrwalony obraz lub dźwięk, który nie zawiera informacji wskazujących na

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39 i Nr 22, poz. 119.

popęśnienie przestępstwa lub nie jest istotny dla bezpieczeństwa zakładu karnego albo bezpieczeństwa skazanego, podlega niezwłocznemu zniszczeniu.

§ 7. Jeżeli utrwalony obraz lub dźwięk jest istotny dla bezpieczeństwa zakładu karnego lub bezpieczeństwa skazanego, dyrektor zakładu karnego podejmuje decyzję o czasie jego przechowywania i sposobie wykorzystania.

§ 8. O stosowaniu monitoringu w określonych miejscach i pomieszczeniach decyduje dyrektor zakładu karnego, mając na celu zapewnienie porządku i bezpieczeństwa w zakładzie karnym.

§ 9. Monitoring zachowania skazanego, a także miejsc i pomieszczeń na terenie zakładu karnego, o których mowa w § 2, realizują funkcjonariusze Służby Więziennej oraz pracownicy tego zakładu.

§ 10. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku z monitoringu oraz sposób przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów oraz udostępniania ich uprawnionym podmiotom, mając na uwadze konieczność właściwego zabezpieczenia utrwalonego obrazu lub dźwięku przed utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem.”;

2) po art. 88b dodaje się art. 88c w brzmieniu:

„Art. 88c. Stałemu monitoringowi podlega zachowanie skazanego, o którym mowa w art. 88 § 3 i art. 88a § 2, w celach mieszkalnych wraz z częścią przeznaczoną do celów sanitarno-higienicznych oraz w miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w art. 88b pkt 1. Monitorowany obraz lub dźwięk podlega utrwalaniu.”;

3) w art. 116:

a) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. W wypadkach uzasadnionych względami medycznymi albo potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa skazanego jego zachowanie może podlegać monitoringowi. Monitorowany obraz lub dźwięk podlega utrwalaniu.”;

b) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Decyzje w sprawach, o których mowa w § 4 – 5a, podejmuje dyrektor zakładu karnego. Ze zniszczenia przedmiotów i notatek oraz przekazania pieniędzy i przedmiotów wartościowych sporządza się protokół.”;

4) w art. 212b dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Stałemu monitoringowi podlega zachowanie tymczasowo aresztowanego, o którym mowa w art. 212a § 1 i 3, w celach mieszkalnych wraz z częścią przeznaczoną do celów sanitarno-higienicznych oraz w miejscach i pomieszczeniach, o których mowa w § 1 pkt 1. Monitorowany obraz lub dźwięk podlega utrwalaniu.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Uwagi ogólne

Projektowane zmiany w Kodeksie karnym wykonawczym wynikają z konieczności ustawowego uregulowania kwestii związanych z monitorowaniem zakładów karnych i aresztów śledczych, pozwalającym na kontrolę zachowania osób pozbawionych wolności. Monitorowanie to ma na celu zapewnienie porządku i bezpieczeństwa na terenie jednostek penitencjarnych, a także ochronę zdrowia i życia skazanych i tymczasowo aresztowanych.

Dotychczasowe doświadczenia wyraźnie wskazują na potrzebę poddania stałej kontroli zachowań części osób pozbawionych wolności, w szczególności sprawców najcięższych przestępstw i skazanych przejawiających zachowania autodestruktywne.

Na potrzebę dokonania przedmiotowej nowelizacji Kodeksu karnego wykonawczego zwracał również uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich, który w kolejnych wystąpieniach postulował wprowadzenie do ustawy jednoznacznej regulacji, określającej dopuszczalność stosowania kamer telewizji przemysłowej w jednostkach penitencjarnych.

Dodać należy, iż w dotychczas obowiązującym porządku prawnym ogólne normy odnoszące się do monitorowania zakładów karnych (wraz z celami dla więźniów tzw. niebezpiecznych) zostały ujęte w akcie prawnym rangi podstawowej, tj. w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 października 2003 r. w sprawie sposobów ochrony jednostek organizacyjnych Służby Więziennej (Dz. U. Nr 194, poz. 1902) (zobacz § 77 pkt 1 lit. k, § 81 ust. 2 i § 82 ust. 3). Takie rozwiązanie w sposób wyraźny narusza konstytucyjne zasady, zgodnie z którymi wszelkie ograniczenia praw i obowiązków obywatelskich powinny być ustanawiane wyłącznie w drodze ustawy i tylko wtedy, gdy są konieczne dla zapewnienia bezpieczeństwa państwa lub porządku publicznego albo wolności i praw innych osób.

II. Uwagi szczegółowe

W art. 1 pkt 1, odnoszącym się do art. 73a Kodeksu karnego wykonawczego, wprowadza się rozwiązania, które pozwolą na wykorzystywanie monitoringu kamer telewizji przemysłowej do kontroli zachowania skazanego w czasie pobytu w zakładzie karnym lub areszcie śledczym. Projektowany przepis ogólny stanowi, iż jednostki penitencjarne mogą być, co do zasady, monitorowane przez wewnętrzny system urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk, w tym przez stosowanie systemu telewizji przemysłowej. Co istotne, monitorowany obraz lub dźwięk będzie mógł być utrwalany za pomocą odpowiednich urządzeń.

Projektodawca przewiduje jednak, że utrwaleniu nie będą podlegać informacje objęte tajemnicą spowiedzi lub tajemnicą prawnie chronioną (np. tajemnicą adwokacką). W projekcie przewiduje się także monitorowanie części cel mieszkalnych przeznaczonych do celów sanitarno-higienicznych oraz łaźni. W celu poszanowania konstytucyjnych praw i wolności osadzonych, zwłaszcza prawa do ochrony godności i intymności, wskazuje się, że obraz z kamer telewizji przemysłowej, zainstalowanych w części celi mieszkalnej przeznaczonej do celów sanitarno-higienicznych oraz w łaźniach, będzie przekazywany na monitory lub do urządzeń utrwalających obraz lub dźwięk w sposób uniemożliwiający ukazywanie intymnych części ciała osadzonych podlegających monitoringowi oraz wykonywanych przez nich intymnych czynności fizjologicznych. Cel ten zostanie osiągnięty przez zastosowanie do monitoringu w tych pomieszczeniach specjalnych kamer wyposażonych w tzw. funkcję maskowania stref prywatności. Określenie tych stref pozwoli na zdefiniowanie części obrazu, która będzie dokładnie zamaskowana. Tym samym strefa prywatności nie będzie w ogóle widoczna na monitorze i w takiej niewidocznej formie będzie podlegać utrwaleniu. Strefy prywatności będą określane podczas montażu kamer i nie będą mogły być zmieniane podczas monitoringu.

W projekcie ustawy określono ponadto sposób postępowania z utwalonym obrazem lub dźwiękiem (art. 73a § 6 i 7), a także upoważniono Ministra Sprawiedliwości do wydania aktu wykonawczego, w którym zostaną określone rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku z monitoringu oraz sposób przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów oraz udostępniania ich uprawnionym podmiotom. Wskazać należy, że niezwłoczne zniszczenie utwalonego obrazu lub dźwięku niezawierającego informacji wskazujących na popełnienie przestępstwa lub nieistotnego dla bezpieczeństwa zakładu karnego albo bezpieczeństwa skazanego odbywać się będzie automatycznie, przez nagrywanie na tym samym nośniku kolejnych zapisów, w czasie uzależnionym od parametrów technicznych urządzenia nagrywającego. Natomiast jeżeli utrwalony obraz lub dźwięk zawierałby informacje wskazujące na popełnienie przestępstwa lub innego przewinienia, w tym przewinienia dyscyplinarnego, to w takim przypadku podlegałyby wykorzystaniu w postępowaniu dowodowym, zgodnie z właściwymi przepisami.

Monitoring pomieszczeń ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa zarówno jednostkom organizacyjnym Służby Więziennej, jak i osobom przebywającym na ich terenie. Ma on usprawnić działania funkcjonariuszy Służby Więziennej w zakresie adekwatnej

interwencji mającej na celu zapobieżenie zaistnieniu wypadków nadzwyczajnych na terenie zakładu karnego lub aresztu śledczego.

W art. 1 pkt 2, odnoszącym się do dodanego art. 88c Kodeksu karnego wykonawczego, i art. 1 pkt 4, odnoszącym się do dodanego § 2 w art. 212b tego kodeksu, wprowadza się zasadę stałego monitoringu zachowania skazanego i tymczasowo aresztowanego, stwarzającego poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie bezpieczeństwa jednostki penitencjarnej, osadzonego w wyznaczonej celi. Regulacja ta ma charakter odmienny od ogólnej zasady przewidzianej w nowelizowanym art. 116, gdzie przewiduje się, co do zasady, fakultatywny charakter kontroli zachowania skazanego za pomocą kamer telewizyjnych (mowa o tym poniżej). Co istotne, projektodawca zakłada stałe monitorowanie zachowania skazanych i tymczasowo aresztowanych tzw. niebezpiecznych, tj. monitorowanie ich zachowania nie tylko w celach mieszkalnych wraz z kącikami sanitarnymi, ale również w każdym innym miejscu, w którym się znajdują. W ten sposób dąży się do zapewnienia bezpieczeństwa osób, które będą przebywać z tymi osadzonymi w bezpośrednim kontakcie (dla przykładu: instruktor prowadzący zajęcia kulturalno-oświatowe, duchowny odprawiający nabożeństwo).

W art. 1 pkt 3, odnoszącym się do art. 116 Kodeksu karnego wykonawczego, określającego obowiązki skazanego, dodano nowy § 5a, który przewiduje możliwość poddania zachowania skazanego monitoringowi, jeżeli jest to uzasadnione względami medycznymi albo potrzebą zapewnienia bezpieczeństwa skazanego. Kontrola zachowania skazanego za pomocą kamer telewizji przemysłowej, co do zasady, ma mieć zatem charakter fakultatywny. Z kolei znowelizowany § 6 tego artykułu jednoznacznie wskazuje, że dyrektor zakładu karnego będzie podejmował w tej sprawie decyzje w rozumieniu art. 7 K.k.w., a więc podlegające kontroli sądowej.

W art. 2 projektu przewiduje się 3-miesięczny okres *vacatio legis* ustawy, potrzebny dla wdrożenia nowych rozwiązań technicznych i związany choćby z koniecznością dokonania przez Służbę Więzienną zakupów właściwych urządzeń technicznych (tj. zakupów zgodnych z regulacjami ustawy – Prawo zamówień publicznych).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje ustawa

Projekt dotyczy osób osadzonych w jednostkach penitencjarnych. W szczególności projekt ustawy będzie oddziaływał na osadzonych zakwalifikowanych do kategorii osadzonych stwarzających poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa jednostki penitencjarnej, tzw. „N” (niebezpieczni), którzy zostali zakwalifikowani do osadzenia w wyodrębnionych celach mieszkalnych znajdujących się w obiektach jednostek organizacyjnych Służby Więziennej. Projekt ustawy będzie oddziaływał także na funkcjonariuszy Służby Więziennej pełniących służbę w wyodrębnionych oddziałach dla osadzonych kategorii „N” lub w oddziałach z wyodrębnionymi celami przeznaczonymi dla osadzonych zakwalifikowanych jako „N”.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy, w ramach konsultacji społecznych, został przekazany do zaopiniowania: Sądowi Najwyższemu, Krajowej Radzie Sądownictwa, sądom powszechnym, prokuraturom, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Stowarzyszeniu Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Iustitia”, Radzie Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym oraz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka. Rozwiązania zaproponowane w projekcie zyskały, co do zasady, akceptację podmiotów, do których projekt został skierowany. Uwagi, które zostały zgłoszone do projektu, zostały uwzględnione w projekcie ustawy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przedmiotowego projektu ustawy spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa.

Szacunkowe koszty wejścia w życie ustawy:

- 470 szt. kamer wewnętrznych w obudowie wandaloodpornej o łącznej wartości – 1 081 tys. zł brutto,

- 63 szt. rejestratorów cyfrowych 16-kanałowych z funkcją nagrywania i twardym dyskiem o pojemności 500 Gb o łącznej wartości 410 tys. zł brutto,
- 126 monitorów 19" o łącznej wartości 290 tys. zł brutto.

Łączny koszt zakupu ww. urządzeń wraz z montażem i uruchomieniem (30 % kosztów materiałowych) wyniesie 2 316 tys. zł brutto.

Powyższe środki znajdują pokrycie w budżecie więziennictwa na 2009 r.

Przedmiotowa regulacja nie wpłynie na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną. Nie będzie miała ona również wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

4. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Regulacja nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.

5. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej – stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414). W trybie i na zasadach tej ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

6. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Materia projektowanej regulacji nie jest regulowana przez prawo Unii Europejskiej.

B/

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgiałewicz

Min. MD 476 09 DP 15

Warszawa, dnia 30 marca 2009 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgiałewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem (pismo nr RM-10-51-09) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

Projektowana regulacja nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości.

Pan Andrzej Czumak
Minister Sprawiedliwości

2009 03 30

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia

**w sprawie rodzaju urządzeń i środków technicznych służących do
przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku w zakładach
karnych i aresztach śledczych oraz sposobu ich przechowywania,
odtworzenia i niszczenia oraz udostępniania uprawnionym podmiotom**

Na podstawie art. 73a § 10 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku stosowane w systemie telewizji przemysłowej na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych, zwanych dalej „zakładami”;
- 2) sposób przechowywania, odtwarzania i niszczenia utrwalonego obrazu lub dźwięku, w celu właściwego zabezpieczenia przed utratą zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem;
- 3) sposób udostępniania utrwalonego obrazu lub dźwięku uprawnionym podmiotom.

§ 2.

1. Do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku może służyć system telewizji przemysłowej stosowany na terenie zakładów.
2. System telewizji przemysłowej to zespół telewizyjnych środków technicznych i programowych przeznaczony do obserwowania i rejestrowania sytuacji w wyznaczonym

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750, z 2004 r. Nr 93, poz. 889, Nr 210, poz. 2135, Nr 240, poz. 2405, Nr 243, poz. 2426 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1363 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i Nr 226, poz. 1648, z 2007 r. Nr 123, poz. 849, z 2008 r. Nr 214, poz. 1344 oraz z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 22, poz. 119 i Nr ..., poz. ...).

obszarze.

3. Urządzeniami systemu telewizji przemysłowej są:
 - 1) zespoły kamerowe, zestawy zawierające kamery CCTV wraz z odpowiednimi obiektywami i wyposażeniem pomocniczym;
 - 2) urządzenia sterujące i transmisyjne, multipleksery oraz dzielniki obrazu;
 - 3) monitory i urządzenia przetwarzające sygnały wizyjne na obraz wyświetlany na ekranie;
 - 4) urządzenia rejestrujące obraz lub dźwięk, magnetowidy i rejestratory cyfrowe.

§ 3.

1. Do przekazywania i odtwarzania obrazu w systemie telewizji przemysłowej mogą służyć przeznaczone do tego celu urządzenia elektroniczne, a w szczególności kamera CCTV, multiplekser, dzielnik obrazu, monitor oraz rejestrator cyfrowy.
2. Do przekazywania obrazu z części celi mieszkalnej przeznaczonej do celów sanitarno-higienicznych oraz z łaźni należy stosować kamery wyposażone w funkcję maskowania stref prywatności. Strefy prywatności określa się podczas montażu kamer.
3. Do utrwalania obrazu w systemie telewizji przemysłowej mogą służyć przeznaczone do tego celu urządzenia elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetowid, kamera wideo oraz rejestrator cyfrowy.
4. Do utrwalania dźwięku w systemie telewizji przemysłowej mogą służyć przeznaczone do tego celu urządzenia elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofon, kamera wideo wyposażona w aparaturę do utrwalania dźwięku oraz rejestrator cyfrowy wyposażony w aparaturę do utrwalania dźwięku.
5. Utrwalania obrazu lub dźwięku w systemie telewizji przemysłowej można dokonywać na środkach technicznych przeznaczonych do utrwalania obrazu lub dźwięku w urządzeniu określonym w ust. 3 i 4, a w szczególności na taśmach magnetycznych, płytach CD, płytach DVD, oraz innych materiałach właściwych dla danego rodzaju urządzenia, zwanych dalej „nośnikami”.

§ 4.

1. W wypadkach uzasadnionych względami, o których mowa w art. 73a § 7 Kodeksu karnego wykonawczego, dyrektor zakładu podejmuje decyzję w sprawie archiwizacji obrazu lub dźwięku oraz okresu ich przechowywania, który nie może być krótszy niż 1 rok.

2. Zarchiwizowany obraz lub dźwięk przechowuje kierownik działu ochrony albo inna osoba wyznaczona przez dyrektora zakładu w sposób uniemożliwiający utratę lub zniszczenie zapisanego materiału.
3. Archiwizacji dokonuje się na nośniku. Nośnik powinien:
 - 1) zapewniać możliwość wiernego odczytywania zarejestrowanych obrazów i dźwięków w urządzeniach produkowanych przez różnych producentów, przeznaczonych do tego rodzaju nośników;
 - 2) być dostosowany do przechowywania w temperaturze 18-22 °C przy wilgotności względnej 40-50%.
4. Z czynności archiwizowania zarejestrowanych obrazów i dźwięków sporządza się protokół, w którym zamieszcza się:
 - 1) datę i miejsce sporządzenia archiwizacji;
 - 2) imię i nazwisko osoby wykonującej archiwizację;
 - 3) czas rozpoczęcia i zakończenia zapisu obrazu i dźwięku;
 - 4) numer identyfikacyjny nadany nośnikowi z danymi archiwalnymi;
 - 5) inne dane dotyczące dokonywanej archiwizacji.
5. W razie awarii urządzeń użytych do utrwalania lub archiwizacji lub wystąpienia błędów w zapisie obrazu lub dźwięku, uszkodzony lub nieprawidłowo sporządzony nośnik niszczy się, zamieszczając informacje o tym fakcie w protokole.

§ 5.

Dyrektor zakładu na pisemny wniosek uprawnionego podmiotu udostępnia utrwalony obraz lub dźwięk.

§ 6.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 73a § 10 Kodeksu karnego wykonawczego.

Projekt rozporządzenia określa w szczególności rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do przekazywania, odtwarzania i utrwalania obrazu lub dźwięku stosowane w systemie telewizji przemysłowej na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych. W projekcie określono sposoby przechowywania, odtwarzania i niszczenia utrwalonego obrazu lub dźwięku, w celu właściwego zabezpieczenia przed utratą zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem. Wskazano sposób udostępniania utrwalonego obrazu lub dźwięku uprawnionym podmiotom.

Zgodnie z projektem rozporządzenia, do odtwarzania, utrwalania i przekazywania obrazu lub dźwięku wskazano urządzenia systemu telewizji przemysłowej. Urządzenia systemu to zespoły kamerowe, urządzenia sterujące i transmisyjne, monitory, urządzenia rejestrujące obraz lub dźwięk. Zespoły kamerowe to zestawy zawierające kamery CCTV wraz z odpowiednimi obiektywami i wyposażeniem pomocniczym. Urządzenia sterujące i transmisyjne to multipleksery, dzielniki obrazu. Urządzenia rejestrujące obraz lub dźwięk to magnetowidy, rejestratory cyfrowe, magnetofony, kamery wideo. Do utrwalania obrazu w systemie telewizji przemysłowej służą przeznaczone do tego celu, urządzenia elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetowidy, kamery wideo, rejestratory cyfrowe. Do utrwalania dźwięku w systemie telewizji przemysłowej służą przeznaczone do tego celu, urządzenia elektroniczne typu analogowego lub cyfrowego, a w szczególności magnetofony, kamery wideo wyposażone w aparaturę do utrwalania dźwięku, rejestratory cyfrowe wyposażone w aparaturę do utrwalania dźwięku. Utrwalania obrazu lub dźwięku w systemie telewizji dozorowej dokonuje się na środkach technicznych przeznaczonych do utrwalania obrazu lub dźwięku w urządzeniach jak wyżej na zewnętrznych nośnikach informacji takich jak taśmach magnetycznych, płytach CD, płytach DVD, oraz innych materiałach właściwych dla danego rodzaju urządzenia.

W § 4 i 5 określono sposoby archiwizowania utrwalonego obrazu lub dźwięku oraz określono zasady udostępniania utrwalonego obrazu lub dźwięku uprawnionym podmiotom.

Ocena skutków regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Projekt dotyczy osób zatrudnionych w jednostkach penitencjarnych, które zajmują się obsługą urzędów służących do monitorowania wybranych pomieszczeń w zakładach karnych i aresztach śledczych

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt rozporządzenia, przekazany zostanie do zaopiniowania: dyrektorom okręgowym Służby Więziennej oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa.

3. Wpływ na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety samorządu terytorialnego, rynek pracy oraz konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przedmiotowego projektu rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

4. Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej – stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. NR 169, poz. 1414).

5. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Materia projektowanej regulacji nie jest regulowana przez prawo Unii Europejskiej.